FRANKRIKE – KONSTEN ATT FÖRSTÖRA VÄLSTÅND

Göran Högberg

KORT GENOMGÅNG AV LÄGET

IS THE TREND YOUR FRIEND? YES IT IS!

NYSE: 55 % av aktierna på New York-börsen befinner sig under sina 50-dagarssnitt.

Nasdaq: 69 % av aktierna ligger under sina 50-dagarssnitt.
Dow/guld-ratio: Ligger på 12,6 och pekar nedåt.

Marknadsbredden: Den kortsiktiga bredden på NYSE och Nasdaq pekar nedåt, men befinner sig fortfarande i en positiv längre trend. En typisk neutral signal. Sidledes trend kan man kalla det.

Guldgruvor: Gold Mining pekar kortsiktigt uppåt, men 59 % av aktierna i indexet pekar nedåt, det vill säga svag bredd.

Långsiktiga trender på NYSE: För hela NYSE är fördelningen 50/50 % mellan uppåtgående och nedåtgående trender. Neutral börs, helt enkelt.

Börsläget ser inte alls spännande ut. Nästan alla sektorer pekar nedåt eller rör sig sidledes.

Bland valutorna är det endast den japanska yenen som visar en viss styrka, förutom dollarn förstås.

VIX (skräckindex) stiger och junk bonds (skräpobligationer) ser svaga ut.

Den svenska kronan ser fortfarande svag ut mot både USD och EUR.

USD är stark mot EUR.

Råvaror pekar nedåt, liksom preferensaktier (”preffar”) och bostadssektorn (”housing”).

Långa statsobligationer ser däremot pigga ut.

AKTIEMARKNADEN HAR FÅTT KONKURRENS

Aktiemarknaden har fått en konkurrent från räntebärande papper med låg risk. Exempelvis ger en tvåårig amerikansk statsobligation 4,52 % i ränta.

Med två år till inlösen är man garderad mot fortsatt ränteuppgång, förutsatt att obligationen behålls till förfall, samtidigt som man låser in en bra ränta under två års tid.

Det finns även en chans att USD står högre om två år. Om dollarn då har stigit med 5 % blir resultatet cirka 7,25 % per år i genomsnitt, med mycket låg kreditrisk.

Valutarisken finns dock kvar.

”TREVLIGA” PROGNOSER

En intressant beräkning kommer från Torsten Slok, chefsekonom på Apollo Global Management.

Med hjälp av Bloombergs makroekonomiska modell SHOK, som bygger på historiska samband mellan räntor, BNP och inflation, har man räknat på hur mycket den amerikanska centralbanken Fed skulle behöva höja styrräntan för att få ned inflationen till 2 %.

Enligt modellen skulle Fed behöva höja styrräntan med omkring 275 räntepunkter, från dagens cirka 4 % till hela 6,75 % i slutet av 2027.

Det skulle innebära en räntehöjning med nästan 3 procentenheter, eller närmare 70 %, nästan 75 % om man vill dramatisera det hela.

Beräkningen antyder att inflationen kan bli betydligt svårare att få ned än vad marknaden räknar med.

Problemet är att den amerikanska ekonomin fortfarande visar en förvånansvärd styrka. Så länge tillväxten håller i sig och efterfrågan är hög kan inflationen bli svår att pressa tillbaka.

Högre räntor är tänkta att bromsa konsumtion och investeringar, men hittills har ekonomin visat en imponerande förmåga att stå emot.

Skulle modellen få rätt väntar en intressant tid för både aktie- och obligationsmarknaden.

En styrränta på 6,75 % skulle knappast vara någon välkommen överraskning för högt belånade företag, fastighetsägare eller hushåll.

S&P 500 i en negativ trend

USA TRENDAR NED

Efter över två månader inom en tajt handelsregion noteras S&P 500 nu vid en lägre botten och har därmed bekräftat att dagstrenden är negativ.

En första varning fick vi när den stigande trendlinjen bröts. När sedan tidigare bottnar passerades definierades trenden som negativ, efter ett misslyckat försök att ta ut tidigare topp.

Ett visst stöd finns vid sommarens bottnar, men det är knappast läge att ta position på att detta stöd ska hålla vid ett första test. I en fallande trend är det snarare fortsatt nedgång man bör vara inställd på.

Alla som köpt indexet sedan början av augusti ligger nu med förlust.

Trendföljare kan nu blanka rekyler upp. Tidigare stöd utgör nu motstånd när de som köpte på höga höjder får en ny chans att sälja till break even, eller de med stora vinster får en ny chans att säkra dessa.

Nya köp blir aktuellt först om vi ser en högre högsta dvs. positiv trend.

GALNA FRANSMÄN!

Konstigt, de som kan vara så trevliga, för att inte tala om deras goda kök!
Många av dem verkar vara ”revolutionsromantiker”, vilket kan förklara en del, men inte allt.

De är utan tvekan en anledning till försvagad euro och stigande inflation.
Alla vill ju att saker och ting ska vara billigare, men saker och ting blir inte billigare om man inte producerar mer saker och ting.

För att kunna producera mer, ”höja produktiviteten”, så måste man investera. Och för att kunna investera måste man ha pengar och inte göra som Frankrike, som har ägnat sig åt kapitalförstöring, vilket leder till att saker och ting blir dyrare.

Frankrike har knappast behövt någon yttre fiende för att skada sin egen ekonomi. Det har fransmännen klarat ganska bra själva genom återkommande upplopp, strejker och gatuprotester. Den ekonomiska skadan av dessa självförvållade problem kan mycket väl vara större än den som orsakats av stigande energipriser.

Även i USA tycks många ha tappat perspektiven. Trots allt tal om kris och missnöje befinner sig landet i en närmast avundsvärd position jämfört med resten av världen.

Ekonomin växer, sysselsättningen är hög, börsen har skapat enorma förmögenheter och inom AI ligger amerikanerna långt före konkurrenterna. Till och med inflationen ser förhållandevis beskedlig ut i ett internationellt perspektiv.

Men missnöje är en märklig drivkraft. Den som bygger sin politik på att människor ska vara arga får snart ett problem.

Det spelar nästan ingen roll vad man levererar, för missnöjet måste hela tiden hållas vid liv. Förr eller senare vänds det också mot dem som en gång lyckades komma till makten genom att underblåsa det.

YURI MALTSEV – FRÅN SOVJETUNIONEN TILL DEN ÖSTERRIKISKA SKOLAN

Yuri Maltsev (1950–2023) var en rysk nationalekonom som gjorde en minst sagt ovanlig resa. Han arbetade som ekonom i Sovjetunionen och ingick under 1980-talet i den grupp som hjälpte Michail Gorbatjov med de ekonomiska reformerna, perestrojkan.

Maltsevs erfarenheter av kommunismen var inte bara akademiska. Både hans farfar och morfar hade dött under Stalins utrensningar på 1930-talet. Redan inom familjen fanns alltså erfarenheter av socialismens mörkare sidor.

Maltsev hade studerat vid Moskvas universitet och doktorerat i nationalekonomi. Genom sitt arbete fick han ett privilegium som vanliga sovjetmedborgare saknade: tillgång till förbjuden västerländsk ekonomisk litteratur.

Han har berättat hur han fick särskilt tillstånd att läsa böcker som annars var förbjudna. I ett särskilt bibliotek, bevakat av beväpnade vakter, fick han skriva under dokument där han lovade att aldrig avslöja vad han hade läst.

En av böckerna som förändrade hans syn på ekonomin var Friedrich Hayeks Vägen till träldom. Enligt Maltsev kunde en vanlig sovjetmedborgare riskera åtta till tio års fängelse bara för att inneha den. Tanken var förstås att han skulle studera den borgerliga ekonomiska litteraturen för att kunna kritisera den. Resultatet blev det motsatta. Han började alltmer sympatisera med den österrikiska nationalekonomiska skolan och dess försvar av marknadsekonomin.

År 1989 hoppade han av under en tjänsteresa till Finland och tog sig så småningom till USA. Där fick han kontakt med Ludwig von Mises Institute och lärde känna Murray Rothbard, som blev hans mentor. Han fördjupade sig också i Ludwig von Mises ekonomiska teorier och blev med tiden en av den österrikiska skolans uppskattade föreläsare.

Efter en tid som forskare vid United States Institute of Peace i Washington blev han 1991 professor i nationalekonomi vid Carthage College i Wisconsin.

Han skrev ett stort antal artiklar och böcker, bland annat Requiem for Marx, och blev Senior Fellow vid Mises Institute.

Redan 1990 skrev han förordet till en nyutgåva av Ludwig von Mises berömda skrift Economic Calculation in the Socialist Commonwealth, ursprungligen publicerad på tyska 1920 under titeln Die Wirtschaftsrechnung im sozialistischen Gemeinwesen.

I förordet återgav Maltsev den sovjetiske ekonomen Nikolaj Fedorenko, som hade räknat ut att det skulle ta 30 000 år att göra en fullständigt balanserad ekonomisk plan för ett enda år, även med datorernas hjälp!

Det är kanske inte så konstigt att Maltsev blev anhängare av Ludwig von Mises, som redan 1920 hade förklarat varför en socialistisk ekonomi utan marknadspriser saknar möjligheten till rationell ekonomisk kalkylering.

Maltsev hade också humor. Han brukade ta med sina amerikanska studenter på studieresor till Kuba för att visa hur socialismen fungerade i praktiken. Han ansåg att det var ett utmärkt sätt att vaccinera unga människor mot kommunismens lockelser.

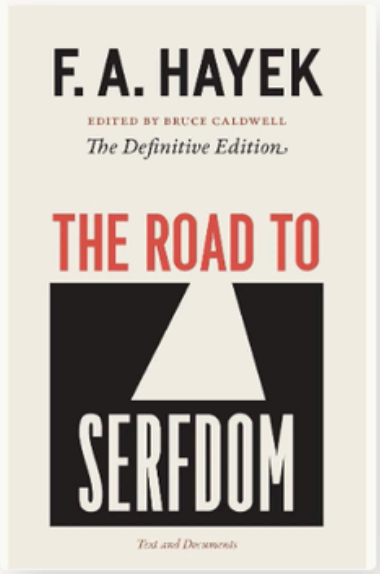
En annan historia som tillskrivs hans mor handlar om vägglöss. När dessa började återkomma i USA efter att nästan ha varit utrotade lär hon ha skämtat om att socialismen tydligen hade nått även Amerika. I Sovjetunionen hade vägglöss varit ett välbekant problem, medan de i väst till stor del hade bekämpats.

Maltsev hade själv upplevt den sovjetiska planekonomins vardag med varubrist, köer, korruption och politiskt förtryck. Han behövde därför inte spekulera särskilt mycket om socialismens konsekvenser. Han hade levt med dem.

Och kanske var det just därför han var så effektiv som föreläsare. Han kunde kombinera nationalekonomisk teori med egna erfarenheter, ofta kryddade med en rejäl portion humor.

Yuri Maltsev (1950–2023) – nationalekonomen som lämnade Sovjetunionen 1989 och blev en engagerad förespråkare för den österrikiska skolan. Professor i nationalekonomi och Senior Fellow vid Ludwig von Mises Institute.

BOKTIPS · LÄS KOSTNADSFRITT

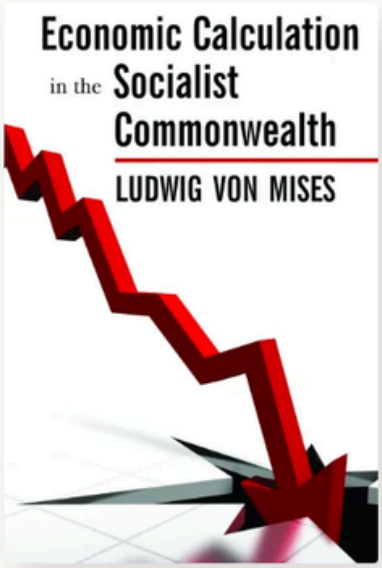
The Road to Serfdom

Vägen till träldom

F. A. Hayek

Hayeks klassiker om sambandet mellan ekonomisk centralplanering, politisk makt och individuell frihet.

Läs boken som PDF ↗

BOKTIPS · LÄS KOSTNADSFRITT

Economic Calculation in the Socialist Commonwealth

Die Wirtschaftsrechnung im sozialistischen Gemeinwesen (1920)

Ludwig von Mises

Mises klassiska analys av varför en socialistisk ekonomi utan marknadspriser saknar möjlighet till rationell ekonomisk kalkylering.

Läs boken som PDF ↗

HAVE A NICE WEEK
GÖRAN & HENRIK